

Så vil man i 2007 bede kommuner og amter og andre om selv at sætte tryk på deres indtægter og udgifter, hvilket måske også vil føre til, at man nedlægger buslinjer og andet.

Men jeg vil bare bede finansministeren helt stilfærdigt om at konkludere her og bekræfte, at regeringen ikke i 2005 eller 2006 vil bidrage med økonomiske midler til at sænke taksterne på den kollektive trafik på trods af de seneste udmeldinger om, at her vil man virkelig gå ind og kigge på tingene.

Hvis det er tilfældet, er der tale om tom snak over for de tusindvis, hundredtusindvis af mennesker, der er blevet ramt af prisstigningerne her.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det, der ligger i strukturreformen i det forslag, vi kom med, er virkelig en forventning om en bedre busdækning, end man har i dag, fordi der er et meget større lokalt engagement for de enkelte kommuner. Det er meget mere nærværende.

De fleste busser kører rent geografisk, bortset fra i hovedstadsområdet, stort set ture inden for den enkelte kommune, det er der, den største del af bustrafikken afvikles. Derfor forventer vi en meget større sammenhæng mellem det lokale engagement og de busruter, der kører.

Vores erfaring med tilskuddet har jo været, at det ikke virker. Det fik man også at vide, dengang det blev, om man så må sige, stoppet ned i halsen af den tidligere regering, at amterne jo ikke ønskede at få tilskuddet. HT ønskede ikke at få tilskuddet. Derfor har vi valgt at bruge de penge bedre, det er jo ikke en besparelse, de er brugt bedre til at rette op på den kollektive trafik efter Socialdemokratiets nedslidning, når det gælder jernbanen. Så det er en anden måde at bruge de samme penge på til fordel for dem, der skal gøre brug af kollektiv trafik.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I forbindelse med forårspakken har regeringen og vi i fællesskab aftalt den her anlægskontrolmekanisme over for kommuner og amter, så vi sikrer, at skatteydernes penge bliver behandlet med respekt.

Jeg nævnte i mit ordførerindlæg, at der var et supplerende område, jeg mente man burde kigge på i forbindelse med forhandlingerne for at sikre, at man ikke på det område på tilsvarende

vis kan tale om, at man bruger skatteydernes penge helt ufornuftigt. Det var i forbindelse med det elektroniske patientjournalssystem, som opbygges i de forskellige amter i de her år, og som koster ganske mange millioner kroner, og hvor jeg har forstået det på den måde nu, at der opbygges separate systemer, som ikke vil kunne tale sammen, og som derfor, må man forudse, ikke vil kunne bruges i en ny struktur.

Derfor vil jeg bare gerne være sikker på, at jeg har forstået finansministeren rigtigt, at det er noget, man vil kigge på i forbindelse med de forhandlinger, der nu kommer?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Ja, det er et tema, der også optager indenrigs- og sundhedsministeren, ved jeg, så det kommer op under drøftelserne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker hr. Kristian Thulesen Dahl flere bemærkninger? ... Det gør han ikke, og så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren bliver ved med, når han skal komme med sin talmagi, at tale om, at kommunerne skal løse de samme opgaver. Jeg vil bare høre, om ministeren ikke er enig i, at på en række områder ændrer opgaverne sig, der kan komme flere børn f.eks., der kan komme flere ældre med større plejebæhov, og der kan være andet, der gør, at opgaverne ændrer sig, at der bliver et større behov.

Så det, der er interessant, når man ser det fra borgerens synsvinkel, er ikke specifikt antallet af ansatte eller kroner eller andet, det er, hvilken ydelse man får. Og hvis man som børneforældre oplever, at institutionen har kortere åbningstid, at der er flere børn pr. voksen, at der er mad færre dage osv., så opleves det som en nedskæring. Det vil jeg bare høre om ministeren er enig i.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er sådan, at det, vi kan forhandle med kommunerne, i virkeligheden er de rammer, de disponerer over. Det, vi konstaterer, er, at der er penge til, at man har kunnet bruge flere ressourcer pr. barn i børnehaverne, man har altså i virkeligheden kunnet udvide åbningstiden eller kunnet få mere personale pr. barn. Det er der